

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.1.2013
COM(2013) 22 final

2013/0018 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zezwalająca Francji na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania benzyny i oleju napędowego używanych jako paliwa silnikowe zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej w UE jest regulowane dyrektywą Rady 2003/96/WE¹ (zwaną dalej „dyrektywą w sprawie opodatkowania energii” lub „dyrektywą”).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy, w uzupełnieniu przepisów przewidzianych w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień podatkowych lub obniżenia stawki opodatkowania na podstawie szczególnych względów politycznych.

Niniejszy wniosek ma na celu umożliwienie Francji dalszego stosowania, w określonych granicach, zróżnicowanych stawek opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego, z wyłączeniem oleju napędowego stosowanego do celów handlowych. To zróżnicowanie ma na celu odzwierciedlenie decentralizacji niektórych określonych uprawnień, które poprzednio wykonywał rząd centralny.

Wniosek i jego kontekst ogólny

W decyzji wykonawczej Rady 2011/38/UE² (zwanej dalej „decyzją 2011/38/UE”), nawiązującej do decyzji Rady 2005/767/WE³ (zwanej dalej „decyzją 2005/767/WE”), upoważniono Francję do stosowania do dnia 31 grudnia 2012 r. obniżonych stawek opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego na szczeblu regionalnym do celów reformy administracyjnej obejmującej decentralizację niektórych określonych uprawnień, które poprzednio wykonywał rząd centralny.

Na podstawie tej decyzji Francja stosuje obecnie system, który zezwala francuskim regionom administracyjnym stosować ograniczone stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego, z wyjątkiem oleju napędowego stosowanego do celów handlowych. Przedmiotowy podatek to *Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers* (TIPP) – podatek wewnętrzny na produkty naftowe, który jest podatkiem akcyzowym.

Pismem z dnia 10 lutego 2012 r., zgodnie z art. 19 dyrektywy, władze Francji wystąpiły o przedłużenie powyższego systemu na takich samych warunkach, lecz na okres sześciu lat od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. Władze Francji przedłożyły dodatkowe informacje i wyjaśnienia w dniach 24 maja 2012 r. i 5 października 2012 r.

Działanie środka

Francuski kodeks celny określa poszczególne maksymalne stawki podatku w odniesieniu do benzyny bezołowiowej i oleju napędowego.

¹ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

² Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 13.

³ Dz.U. L 290 z 4.11.2005, s. 25.

Regiony mogą obniżyć te stawki o kwotę, która tak jak poprzednio przez cały okres obowiązywania odstępstwa nie może przekroczyć 35,40 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej, w tym paliwa E10, oraz 23,00 EUR za 1 000 litrów oleju napędowego. Powyższe kwoty stanowią maksymalny przychód z 1 000 litrów uzyskiwany bezpośrednio przez regiony. Co roku rady regionów decydują o kwocie obniżki w drodze głosowania. Potwierdza to autonomię regionów w podejmowaniu decyzji, a także zachęca je do usprawniania swojej administracji; nie da się tego osiągnąć za poprzez przesunięcie z budżetu krajowego do budżetów lokalnych.

Stawka opodatkowania po obniżkach nie może być niższe niż stawki minimalne określone w dyrektywie 2003/96/WE; ponadto, obniżek nie stosuje się w odniesieniu do oleju napędowego używanego do celów handlowych.

Środki kontroli i obrotu omawianymi produktami

Instytucje rządowe na szczeblu centralnym zachowałyby obowiązek pobierania i kontroli akcyzy na olej napędowy i benzynę bezołowiową, niezależnie od obniżek przyjętych przez regiony.

Obrót produktami odbywałby się na zasadzie akcyzy wliczonej w cenę, a paliwa byłyby opodatkowane w momencie wprowadzenia do obrotu na poziomie akcyzy obowiązującej w regionie, do którego zostały są dostarczone.

W obliczu zidentyfikowanego ryzyka szczególnego rodzaju nadużycia (zmiany kierunku dostawy w celu wykorzystania różnic podatkowych w różnych regionach), nadzór połączeń logistycznych zostałyby zagwarantowany dzięki wcześniejszemu zgłaszaniu różnych odbiorców przez dostawców oraz przekazywaniu tych informacji do administracji celnej. Analiza ryzyka wskazuje na potrzebę podzielenia odbiorców na trzy kategorie: odbiorców końcowych mających możliwość hurtowego magazynowania, stacje benzynowe oraz dystrybutorów paliwa z opłaconą akcyzą. W przypadku obrotu na krajowym rynku paliw z już opłaconą akcyzą, organy celne miałyby możliwość sprawdzenia pochodzenia produktu oraz regionu docelowego. W przypadku nietypowej trasy lub niewytłumaczalnie długich terminów dostawy, organy celne mogłyby zweryfikować, czy nie nastąpiły ewentualne zmiany w początkowo wskazanej trasie do regionu docelowego.

Argumenty Francji dotyczące wpływu środka na rynek wewnętrzny i kwestii związanych pomocą państwa

Według władz francuskich omawiany środek nie naruszałby prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ zakres stosowania tego środka ogranicza się do paliw używanych do celów niekomercyjnych. Ponadto różnice między sieciami dystrybucji w zakresie cen detalicznych paliw stosowanych do celów niehandlowych są większe niż różnice, które mogą powstać w wyniku stosowania środka. Według władz francuskich podczas stosowania dotychczasowych rozwiązań nie otrzymano żadnych skarg dotyczących zakłócającego wpływu przedmiotowego środka.

Co się tyczy wyłączenia oleju napędowego używanego do celów komercyjnych z zakresu omawianego odstępstwa, krajowi lub unijni przewoźnicy drogowi, którzy spełniają warunki, by skorzystać z prawa do częściowego zwrotu akcyzy na olej napędowy do celów komercyjnych, podlegaliby tym samym stawkom akcyzy, niezależnie od regionu, w którym dokonano zakupu. Przewidziane działania utrzymywałyby obecnie obowiązującą procedurę zwrotów i pozwalałyby na całkowite zneutralizowanie skutków obniżki stawek ustanowionej

przez regiony, zmniejszając jednocześnie sumy należnych zwrotów za olej napędowy używany do celów komercyjnych. System nie zakłócałby więc w żaden sposób konkurencji w sektorze transportu i nie miałby wpływu na handel wewnętrzny w UE. Ponadto władze francuskie twierdzą, że planowana obniżka stawek nie stanowi pomocy państwa, jako że przedsiębiorstwa transportu drogowego podlegałyby tej samej stawce podatku akcyzowego za zużycie oleju napędowego do celów komercyjnych niezależnie od regionu, w którym miał miejsce jego zakup.

Argumenty Francji dotyczące okresu stosowania środka

W odniesieniu do okresu obowiązywania systemu, Francja podkreśliła, że odstępstwo powinno zostać odnowione na okres sześciu lat, aby polityka prowadzona przez regiony mogła obowiązywać przez pewien okres czasu. Trzyletni okres określony w decyzji 2011/38/UE okazał się być bardzo krótki; uzasadniał go wyłącznie wyjątkowy charakter środka oraz obawy państw członkowskich, że przedmiotowy środek może zakłócać konkurencję. Początkowo przedmiotowy środek miał towarzyszyć zmianom mającym na celu decentralizację we Francji. W tym kontekście trzyletni okres stosowania jest bardzo krótki i niedostosowany do zakładanego celu, gdyż takie ramy czasowe nie zapewniają regionom niezbędnej perspektywy. Jako że nie wystąpiły żadne z przewidywanych trudności związanych ze środkiem, władze francuskie wystąpiły o przedłużenie odstępstwa na okres sześciu lat.

Ocena środka na podstawie art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

Szczególne względy polityczne

Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy stanowi:

Oprócz przepisów przedstawionych w poprzednich artykułach, w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek na podstawie szczególnych rozważań politycznych.

Zgodnie z decyzją 2011/38/UE przedmiotowy środek krajowy spełnia ten wymóg. Z decyzji wynika, że regionalne zróżnicowanie stawek w ramach polityki poszerzonej decentralizacji jest powiązane ze szczególnym celem polityki, jakim jest wzmacnianie skuteczności administracyjnej. Uznano, że możliwość zróżnicowania regionalnego stanowi dla regionów dodatkową zachętę, aby poprawić jakość i przejrzystość administracji. Decyzja ta wymaga również, aby obniżki wynikały z warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane.

W tym względzie informacje dostarczone przez Francję potwierdziły, że można stwierdzić istnienie związku pomiędzy stosowaniem regionalnej stawki niższej od stawki krajowej i warunkami społeczno-ekonomicznymi zainteresowanych regionów.

W okresie stosowania decyzji 2011/38/UE (2010, 2011 i 2012 r.) odpowiednio dwa regiony (Poitou-Charentes i Korsyka), pięć regionów (Ile-de-France, Poitou-Charentes, Rodan-Alpy, Prowansja-Alpy-Lazurowe Wybrzeże i Korsyka) oraz trzy regiony (Poitou-Charentes, Rodan-Alpy i Korsyka) stosowały obniżone stawki podatkowe.

Większość regionów stosujących obniżone dostosowane stawki wykazywało niższe od średniej krajowej PKB na mieszkańca. Ponadto stopa bezrobocia w jednym z regionów była wyższa od średniej krajowej stopy bezrobocia.

Można zatem stwierdzić, że możliwość obniżenia stawki krajowej dała władzom regionalnym możliwość zastosowania przedmiotowego podatku w sposób przystosowany do okoliczności społeczno-ekonomicznych występujących na ich terytorium.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy, każdy wniosek zostanie zbadany, biorąc pod uwagę, między innymi, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji oraz politykę wspólnotową w zakresie zdrowia, środowiska, energii i transportu.

Badanie to zostało przeprowadzone przy okazji poprzednich wniosków złożonych przez Francję i doprowadziło do przyjęcia decyzji 2005/767/WE oraz decyzji 2011/38/UE. Jak stwierdzono w ww. decyzjach, ogólny mechanizm środka nie stwarzał żadnych przeszkód w handlu wewnątrzspółnotowym; jednocześnie ustalono kilka warunków, aby stosowanie odstępstwa nie doprowadziło do powstania żadnych problemów w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i aby nie przeszkadzało w osiągnięciu celów polityki UE, szczególnie w zakresie energii, zmiany klimatu i środowiska.

Aby umożliwić ewentualne przedłużenie stosowania systemu, o które wnioskowała Francja, Komisja musi zatem ocenić, czy – w świetle warunków określonych w art. 1 ust. 2 i 3 poprzedniej decyzji – w okresie stosowania decyzji osiągnięto zgodność z celami i obszarami polityki określonymi w art. 19 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy, aby można zasadniczo przewidzieć te same okoliczności na okres od 1 stycznia 2013 r.

W tym kontekście należy również sprawdzić, czy kontekst polityki UE uległ istotnej zmianie od czasu przyjęcia decyzji 2011/38/UE, lub też czy występuje ryzyko, że nastąpi jej zmiana mająca znaczenie dla oceny.

Rynek wewnętrzny i uczciwa konkurencja

Ryzyko zakłócenia konkurencji uznano za niskie, gdyż w decyzji 2005/767/WE i decyzji 2011/38/UE ustanowiono niskie maksymalne kwoty obniżek. W związku z tym zróżnicowanie stawek akcyzy pomiędzy regionami wciąż jest niewielkie i możliwe nawet, że nie przekracza różnic w cenach pomiędzy różnymi sieciami dystrybucji. Ponadto zakres stosowania środka nie obejmuje oleju napędowego stosowanego do celów handlowych.

W przypadku poziomów zróżnicowania ustalono ścisłe ograniczenie, mianowicie, że obniżki nie będą wyższe niż 35,40 EUR za 1000 litrów benzyny bezołowiowej lub 23,00 EUR za 1000 litrów oleju napędowego. Warunek ten został przez Francję spełniony.

Doświadczenia zdobyte podczas stosowania odstępstwa nie budzą wątpliwości co do oceny dokonanej w latach 2005 i 2011. Komisji nic nie wiadomo o skargach z powodu zakłócającego wpływu środka na handel wewnętrzny w UE.

Nie zgłoszono również żadnych przeszkód w poprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku obrotu przedmiotowymi produktami jako produktami podlegającymi akcyzie.

W kwestii pomocy państwa należy po pierwsze powtórzyć, że olej napędowy stosowany do celów handlowych jest wyłączony ze środka. W przypadku innych operatorów, nieobjętych definicją podaną w art. 7 ust. 3 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii i korzystających z obniżonych stawek na benzynę bezołowiową, lub w stopniu, w którym miałyby to wpływ na konkurencję na poziomie producentów produktów naftowych, środek mógłby jednak stanowić pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. Pod warunkiem że obniżone stawki są wyższe od unijnego minimum, w stopniu, w jakim środek stanowiłby pomoc państwa, środek wchodziłby w zakres art. 25 rozporządzenia 800/2008/WE⁴ („ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych”) i w związku z tym zostałyby uznane za zgodny z rynkiem wewnętrznym. Jednakże okres obowiązywania ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych kończy się dnia 31 grudnia 2013 r. W związku z tym, jeżeli Komisja nie przyjmie nowego rozporządzenia porównywalnego do ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych lub jeżeli nowe rozporządzenie nie obejmie zasady równoważnej z obecnym art. 25, wszelką pomoc nierozzerwalnie związaną ze środkiem należy zgłosić do Komisji zgodnie z przepisami w sprawie pomocy państwa.

Polityka Unii w zakresie energii, zmiany klimatu i ochrony środowiska

Opodatkowanie produktów energetycznych obniża popyt na te produkty i tym samym redukuje emisje związane z ich zużyciem. Komisja musi zatem ocenić, czy obniżka stawek stosowana w niektórych regionach nie prowadzi do wzrostu zużycia paliwa (a zatem do wzrostu emisji), co byłoby niezgodne z celami cytowanymi powyżej.

W decyzji 2011/38/WE zauważono, że wprowadzeniu możliwości dostosowania stawek towarzyszył wzrost podstawowej stawki krajowej we Francji. Stwierdzono, że mało jest prawdopodobne, aby ogólnym wynikiem stosowania nowego systemu była mniejsza zachęta do efektywności paliwowej w związku z tym, że stosowanie odstępstwa nie umożliwiło regionom obniżenia stawki poniżej stawki obowiązującej na szczeblu krajowym przed wprowadzeniem systemu. W decyzji 2011/38/WE stwierdzono również, że istnieje niewielkie ryzyko, że zróżnicowanie regionalne doprowadzi do różnic w cenach detalicznych, które spowodują zmiany w ruchu drogowym, ponieważ poziom zróżnicowania był niski, a różnice wyrównały się w związku z różnicami w cenach detalicznych między sieciami dystrybucji. Przewidywano więc, że środek zasadniczo nie będzie niezgodny z unijną polityką w zakresie energii, zmiany klimatu i środowiska.

Komisja nie dowiedziała się o żadnych nowych elementach dotyczących powyższych kwestii, w związku z czym ocena, o której mowa powyżej, pozostaje aktualna.

Okres stosowania środka i zmiana ram prawnych UE w zakresie opodatkowania energii

We wniosku Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. dotyczącym zmiany dyrektywy w sprawie opodatkowania energii⁵ przewidziano stałe odstępstwo pozwalające Francji, w ramach pewnych ograniczeń, na stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania na szczeblu francuskich regionów. W związku z tym Komisja jest zdania, że okres stosowania nowej decyzji Rady powinien zostać ograniczony do trzech lat oraz wygasnąć nie później niż w dniu rozpoczęcia stosowania ww. zmienionych przepisów.

⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3).

⁵ COM(2011) 169.

Niezależnie od powyższego należy przypomnieć, że zgodnie z ww. wnioskiem opodatkowanie energii zostałyby podzielone na dwie części. System ten różniłby się od obecnie stosowanego systemu określonego w dyrektywie 2003/96/WE, na którym opiera się niniejsze upoważnienie. Nie należy naruszać tego typu przyszłych ogólnych zmian obecnie istniejących ram prawnych. Co za tym idzie należy zapewnić, iż w przypadku, gdy Rada, działając na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tych zmienionych przepisów.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Francję i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Wniosek dotyczy zezwolenia dla jednego państwa członkowskiego wydawanego na wniosek tego państwa.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Wniosek ma na celu upoważnienie Francji do zastosowania odstępstwa od ogólnych przepisów dyrektywy Rady 2003/96/WE i stosowania, w określonych granicach, zróżnicowanych stawek opodatkowania oleju napędowego i benzyny bezołowiowej.

Podstawa prawna

Artykuł 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE.

Zasada pomocniczości

Kwestia podatków pośrednich objęta art. 113 TFUE nie wchodzi sama w sobie w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty w rozumieniu w art. 3 TFUE.

Tym niemniej wykonywanie przez państwa członkowskie ich obecnych kompetencji w tej dziedzinie jest ściśle określone i ograniczone przez istniejące prawo UE. Zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, jedynie Rada jest upoważniona do tego, aby zezwolić państwu członkowskiemu na wprowadzenie dodatkowych zwolnień lub obniżek w rozumieniu tego przepisu. Państwa członkowskie nie mogą same wykonać uprawnień Rady.

Wniosek jest więc zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Obniżka podatku nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia przedmiotowego celu.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: decyzja Rady.

Artykuł 19 dyrektywy 2003/96/WE przewiduje wyłącznie ten środek prawny.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowany środek nie pociąga ze sobą obciążeń finansowych ani administracyjnych dla UE. Wniosek nie ma zatem wpływu finansowego na budżet UE.

Wniosek

DECYZJA RADY

zezwalająca Francji na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania benzyny i oleju napędowego używanych jako paliwa silnikowe zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁶, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Rady 2011/38/UE (zwana dalej „decyzją 2011/38/UE”) zezwala Francji na stosowanie przez okres trzech lat zróżnicowanych stawek opodatkowania oleju napędowego i benzyny bezołowiowej do celów reformy administracyjnej związanej z decentralizacją niektórych określonych uprawnień należących poprzednio do rządu centralnego. Decyzja 2011/38/UE wygasa w dniu 31 grudnia 2012 r.
- (2) Pismem z dnia 10 lutego 2012 r. Francja wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie na dalsze stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania na tych samych warunkach przez okres kolejnych sześciu lat po dniu 31 grudnia 2012 r.
- (3) Decyzję 2011/38/WE przyjęto, ponieważ wnioskowany przez Francję środek spełniał wymogi określone w art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, umożliwiającym wprowadzenie ze szczególnych względów politycznych zwolnień lub obniżek podatkowych, ale nie zwiększenie podatku. W szczególności stwierdzono, że środek nie zakłóci prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Stwierdzono również, że jest on zgodny z odpowiednią polityką wspólnotową.
- (4) Krajowy środek stanowi część polityki mającej na celu wzmocnienie skuteczności administracyjnej poprzez poprawę jakości i zmniejszenie kosztów usług publicznych oraz polityki pomocniczości. Stanowi on dla regionów dodatkową zachętę, aby poprawiać jakość i przejrzystość administracji. W tym względzie decyzja 2011/38/UE wymaga, aby obniżki wynikały z warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane. W związku z tym niższe stawki zastosowało wiele regionów o PKB niższym od średniego lub stopie bezrobocia wyższej od średniej. Podsumowując, krajowy środek opiera się na szczególnych względach politycznych.

⁶ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

- (5) Ścisłe regionalne ograniczenia dla obniżenia stawek oraz wyłączenie ze środka oleju napędowego stosowanego do celów handlowych wskazują, że ryzyko zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym jest bardzo niskie. Ponadto dotychczasowe stosowanie środka wykazało silną tendencję regionów do osiągnięcia maksymalnej dopuszczalnej stawki, co dodatkowo zmniejszyło jakiegokolwiek potencjalne zakłócenia konkurencji.
- (6) Nie zgłoszono również żadnych przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku obrotu przedmiotowymi produktami jako produktami podlegającymi akcyzie.
- (7) W chwili złożenia pierwotnego wniosku krajowy środek był poprzedzony wzrostem podatku równym marginesowi obniżek regionalnych. Na tym tle i w świetle warunków zezwolenia oraz zdobytego doświadczenia, nie wydaje się, aby na tym etapie krajowy środek był sprzeczny z unijną polityką w zakresie energii i zmiany klimatu.
- (8) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie. Ponadto we wniosku Komisji dotyczącym dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁷ przewidziano stałą zasadę pozwalającą Francji, w ramach pewnych ograniczeń, na stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania na szczeblu francuskich regionów. Należy w związku z tym ograniczyć okres stosowania niniejszej decyzji do trzech lat oraz zaznaczyć, że niniejsza decyzja wygasa nie później niż w momencie rozpoczęcia stosowania ww. stałej zasady. Ponadto, aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy też zastrzec, że jeżeli Rada wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.
- (9) Należy zagwarantować, aby Francja mogła stosować przedmiotową obniżkę, której dotyczy niniejsza decyzja, z zachowaniem ciągłości w stosunku do przepisów stosowanych przed dniem 1 stycznia 2013 r. na mocy decyzji 2011/38/UE. Upoważnienie, którego dotyczy wniosek, należy więc przyznać ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.
- (10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów w sprawie pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zezwala się Francji na zastosowanie obniżonego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego używanych jako paliwa silnikowe. Olej napędowy stosowany do celów handlowych w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE nie podlega tym obniżkom.

⁷ COM(2011)169 z dnia 13 kwietnia 2011 r.

2. Regiony administracyjne mogą stosować zróżnicowane obniżki pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - a) obniżki nie są wyższe niż 35,40 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej lub 23,00 EUR za 1 000 litrów oleju napędowego;
 - b) obniżki nie przekraczają różnicy między stawkami opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów niehandlowych i oleju napędowego stosowanego do celów handlowych;
 - c) obniżki wynikają z warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane;
 - d) stosowanie obniżek regionalnych nie prowadzi do przewagi konkurencyjnej regionu w handlu wewnętrznym w UE.
3. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w art. 7.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r. i wygasa w dniu 31 grudnia 2015 r.

Niniejsza decyzja wygasa jednak w dniu rozpoczęcia stosowania jednej z następujących zmian do dyrektywy 2003/96/WE:

- zmiany powszechnego systemu opodatkowania produktów energetycznych, do której niniejsze upoważnienie nie jest dostosowane;
- upoważnienia Francji do stosowania zróżnicowanych stawek opodatkowania na szczeblu francuskich regionów.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*